

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਗਲਤ ਸੀ; ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਕੋਲ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 80, 81, 82, 83 ਅਤੇ 84 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਅਸਫਲ ਧਿਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 25 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪੀਡੀ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.

ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਚੋਪੜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਦੀ

ਬਨਾਮ

ਅਤੇ

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2351

23 ਫਰਵਰੀ 1966

ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1965— ਨਿਯਮ 10(4)- - ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Ram Murti Chopra v. The Senior Superintendent of Post Offices,
Ludhiana, etc. (Sharma, J.)

ਕੋਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਣ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਨੁਸੂਚੀ A- 4, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ A -3 ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 8 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 8 ਜੂਨ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕਰਨ, 1961 ਅੱਪ-ਟੂ-ਡੇਟ।

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਏ. ਡੀਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

(1) ਸੀ ਡੀ ਦੀਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. -ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਚੋਪੜਾ, ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 (1) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ: ਦਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ; (2) ਡਾਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ; (3) ਜੀ.ਪੀ. ਜੋਸ਼ੀ, ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ, ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ (4) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਆਰਡਰ ਕਾਪੀਆਂ ਏ-2, ਅਤੇ ਏ-3 ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਏ-4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ; 7 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਡਾਕਘਰਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 19 ਪਾਰਸਲ - ਸਾਰੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਘੱਟ ਸੀ। 88.59 ਪੀ. ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਾਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਸੀ। . ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਵੀ 8 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬ-ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਸਟੈਂਪਾਂ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਾਲੇ ਥੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 88.59 ਪੀ. ਮਿਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 11 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: —

(2)(1) 7 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਾਰਸਲਾਂ ਤੋਂ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਪੂਰੀ ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੇ ਛਾਪਾਂ ਨੂੰ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ;

(3) ਨਿਯਮਾਂ 171(2) ਅਤੇ (3), ਖੰਡ VI ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰਨਾ;

(4) ਦਫਤਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।"

ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਰਸਲ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘੱਟ ਸਟੈਂਪ ਚਿਪਕਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ. ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 45 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-6 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ: -

“ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ,
ਲੁਧਿਆਣਾ, ਆਦਿ (ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ-2 ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ A-3 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, 1957, ਕਾਰਜ-ਸੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

- (5)) 7 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਾਰਸਲਾਂ ਤੋਂ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ;
- (2) ਪੀ.ਐੱਡ.ਟੀ. ਮੈਨੂਅਲ, ਖੰਡ VI ਦੇ ਨਿਯਮ 171 (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰਨਾ;
- (3) ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼;
- (4) ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੂਰੀ ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸਟੈਂਪ ਛਾਪਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚਿਪਕੀਆਂ ਸਟੈਂਪਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹੋਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਿਮੀ ਲਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 17 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਨੁਬੰਧ ਏ-3 ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪੈਂਡਿੰਗ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਸਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ-3, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ-4। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਇਹ ਬਸ਼ਰਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਚਾਰਜ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਚੇਜ਼ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1965। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਆਪਣੇ 3 ਲਿਖਤੀ 1 ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 1 ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ 3 ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ibid 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਚੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਹਾਲਾਤ

ਮੈਂ ਕੇਸ, 3 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਉਹ ਚੇਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿਣ ਲਈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ! ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ

Ram Murti Chopra v. The Senior Superintendent of Post Offices,
Ludhiana, etc. (Sharma, J.)

ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 2 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1' ਅਤੇ 3 ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹੁਣ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

n. ਐਨ. ਐਮ .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ